

РЕШЕНИЕ

№ 2418

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11473** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от [фирма], със седалище [населено място], чрез адвокат Р. М. при САК срещу Решение №20193241 от 03.10.2021г. на СРС, постановено по НАХД № 19954/2018г. по описа на СРС.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и потвърденото с него НП № 22-005092/31.10.2018г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С..

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът се представлява от юрк М., който оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила, като претендира и юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият състав на АССГ намира жалбата за допустима, но неоснователна, предвид следното:

С оспореното Решение на СРС е потвърдено изцяло НП №22-005092/31.10.2018г., с което на дружеството, в качеството му на работодател е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1500 лева, за установено нарушение на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал.2 от КТ.

В оспореното решение съдът е съобразил следното от фактическа и правна страна: В дирекция „Инспекция по труда“ С. е постъпил сигнал от лицето В. С. с твърдения за нарушения на трудовото законодателство от страна на касатора. Твърденията били в

насока за упражняване на труд без сключен трудов договор и незаплащане на извънреден труд. Направена е проверка от служители при ответника по касация на обект, стопанисван от дружеството, находящ се в [населено място], [улица]. На място в обекта не били установени лица без сключен трудов договор, които да упражняват труд. Изискани са документи, за което е изготвена призовка. На посочената дата се явил управителят на дружеството, който представил документи, между които и договор с лицето, подало сигнала С.. Представеният обаче трудов договор не бил подписан от работника, както и не била изготвена и изпратена справка за регистрация на договора в НАП. На лицето обаче било начислено трудово възнаграждение за месец юли, 2018г. Така установеното бил квалифицирано като нарушение на чл. 62, ал.1 във връзка с чл. 1, ал.2 от КТ, за което е съставен АУАН и въз основа на него издадено оспореното НП.

Така установеното по фактите съдът възприел за доказано и неоспорено, като не приел тезата, че е налице отказ на работника да подпише трудовия договор. Обсъдил, че органите, издали АУАН и НП са компетентни, че деянието е правилно квалифицирано и съответно санкционирано, както и че по арг. от чл. 415 в от КТ, за деяния от този тип не може да се обсъжда института на маловажност. По тези съображения, съдът потвърдил оспореното НП.

Настоящият състав на АССГ намира решението за правилно и съответно на закона, като се споделят изложените в същото мотиви, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Следва да бъде отбелязано, че касационната жалба е бланкетна и в нея не се навеждат конкретни доводи, които да бъдат обсъдени от настоящата инстанция. Единственият мотив за оспорване, посочен в жалбата до СРС е този, че работникът С. е отказал да подпише представения му трудов договор, поради което същият е неизряден. Съдът приема тази теза за защитна и недоказана. Нещо повече, дори да е вярна, то тогава работодателят не е следвало да допуска лицето да полага труд в обекта, в което именно се изразява допуснатото нарушение на законодателството, което е санкционирано с процесното НП.

По изложените съображения, касационната жалба се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора, в полза на ответника по касация следва да бъде присъдено претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20193241 от 03.10.2021г. на СРС, постановено по НАХД № 19954/2018г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ С. сумата от 80 / осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: